

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43EK/772/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119285993
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Bukový
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119285993.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Union poisťovňa, a. s., Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31322051, zast.: Mgr. Peter Németh, Veterná 43, 931 01 Šamorín, IČO: 42157510 proti povinnému: P. Z., Z.: XX.X.XXXX, K. XX, XXX XX K., K..Č.. Ú. A. - Š., B. X, XXX XX A. - Š. o vymoženie pohľadávky vo výške 117,05 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Žofia Žabková, so sídlom exekútorského úradu Nám. Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, pod. sp. zn. 420EX 279/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 02.05.2019 domáhal od povinnej vymoženosti pohľadávky vo výške 117,05 Eur, na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Revúca č. k. 6Csp/24/2016-23 zo dňa 14.09.2016, právoplatný dňa a vykonateľný dňa 11.10.2018 (ďalej len „exekučný titul“). (ďalej len „súdny exekútor“). Súdny exekútor vydal dňa 06.06.2019 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 10.06.2019. (ďalej len „súdny exekútor“). Súdny exekútor vydal dňa 06.06.2019 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 10.06.2019.

2. Poverením zo dňa 29.05.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Žofia Žabková, so sídlom exekútorského úradu Nám. Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, (ďalej len „súdny exekútor“). Súdny exekútor vydal dňa 06.06.2019 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 10.06.2019.

3. Dňa 24.06.2020 doručil povinný prostredníctvom poštovej prepravy súdному exekútorovi podanie označené ako „Žiadosť o zastavenie exekúcie“. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie zdôvodnil tým, že bola vymožená plná suma istiny a časti príslušenstva v celkovej sume 165 Eur. Ďalej uviedol, že sa odvoláva na skutočnosť, že je osobou nemajetnou, pretože sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, a keďže pravidelne uhrádza súdom určené výživné na maloleté dieťa má právo pri splnení podmienky -úhrady istiny v plnej výške odpustiť úhradu trov exekúcie a príslušenstva danej pohľadávky. Na záver povinný žiadal predmetnú exekúciu zastaviť.

4. Oprávnený sa podaním zo dňa 24.06.2020 vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Vo svojom vyjadrení uviedol, že návrh povinného je v plnej miere neopodstatnený, pretože nezohľadňuje skutkové a právne okolnosti nie len vzniku nároku oprávneného na peňažné plnenie voči povinnému, ale aj skutkové a právne okolnosti uplatnenia nároku oprávneného formou začatia súdneho konania a následne exekučného konania. Potom uviedol, že v exekučnom konaní nevystali také okolnosti, pre ktoré by bolo možné vyhlásiť exekúciu za neprípustnú, rovnako tak neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý exekúciu by bolo možné odpustiť nie je založený ani dôvod pre odklad exekúcie, keďže povinný v

priebehu exekučného konania uhradil istinu časť príslušenstva pohľadávky oprávneného. so zastavením exekúcie nesúhlasí, nakoľko nie sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie.

5. Dňa 08.07.2020 doručil súdu súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila.

13. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktoré vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

14. Súd preskúmaním návrhu povinnej na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, a takto podaný návrh nemá odkladný účinok. Povinný v ňom môže namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, tzn. po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie. V každom novom návrhu na zastavenie exekúcie však povinný môže uviesť iba tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Uvedené pravidlo je prejavom koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Prejavom zásady koncentrácie je aj povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť povinného. Povinný musí skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie preukázať relevantnými dôkazmi. Neskoršie návrhy povinného na zastavenie exekúcie už odkladný účinok nemajú, teda exekútor aj napriek podanému návrhu môže vymáhať nároky špecifikované v poverení na vykonanie exekúcie.

15. Dôvodom podania návrhu na zastavenie povinným bolo, že bola vymožená počas exekúcie plná suma istiny a časti príslušenstva v celkovej sume 165 Eur. Ďalej uviedol, že sa odvoláva na skutočnosť, že je osobou nemajetnou, pretože sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a uhrádza výživné, čím splnil podmienku odpustenia trov exekúcie a príslušenstva pohľadávky. K uvedenému súd uvádza, že predmetné exekučné konanie sa začalo na návrh oprávneného dňa 02.05.2019. Povinným namietaná úhrada istiny a časti príslušenstva pohľadávky bola zrealizovaná už v rámci prebiehajúceho exekučného konania. Ku skutočnosti, že povinný uhradil časť vymáhaného nároku súd konštatuje, že uhradením istiny a časti príslušenstva pohľadávky povinným, nespôsobilo zánik celého vymáhaného nároku, len jeho časti. Predmetom exekúcie sú aj trovy exekúcie (keďže exekučné konanie sa začalo dňa 02.05.2019 dôvodne), ktoré povinný neuhradil. K zastaveniu exekúcie z dôvodu úhrady pohľadávky, resp. jej časti až po začatí exekučného konania, tak ako v prejednávanej veci, nemôže dôjsť. Je nutné uviesť, že zaplatenie dlhu povinného by mohlo viesť k ukončeniu exekučného konania len v prípade úhrady vymáhanej sumy vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd uznesenie o zastavení exekúcie nevydával. Navyše v danom prípade povinný, ako už bolo uvedené v bode 15 tohto odôvodnenia, podal návrh na zastavenie exekúcie po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, preto súd považuje dôvody, pre ktoré podal povinný návrh na zastavenie exekúcie ako neopodstatnené. Súd v prípade nemajetnosti povinného konštatuje, že preskúmanie nemajetnosti povinného a prípadné zastavenie exekúcie exekútorom z dôvodu nemajetnosti je vecou výkonu exekúcie súdneho exekútora, ktorý zisťuje majetok povinného za účelom jeho následného zexekvovania. Súdnym exekútor je povinný zisťovať zákonom stanoveným spôsobom v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávneného. V prípade, ak je exekúcia vedená na majetok fyzickej osoby a do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania sa nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, až v takomto prípade exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

16. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko tieto súd nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

18. Oprávnený si v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil trovy. Povinný si neuplatňoval trovy v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Súd preto o trovách samostatným výrokom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.